

Valami b?zlik Angliában 1.

2016 július 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az, hogy az angolok és f?leg az angol vezet? rétegek körében egyfajta „nemzeti sportnak” számít a pederasztia, legfeljebb csak az újszülöttek számára jelenthet újdonságot.

Mivel ez esetben is a fejét?l b?zlik a hal, a szakirodalom (pl. James Graham: The Homosexual Kings of England, 1968) legalább hét angol uralkodót tart számon, aki többé-kevésbé nyíltan a saját neméhez vonzódott, név szerint II. Vilmos (1087–1110), I. Oroszlánszív? Richárd (1189–1199), II. Edward (1307–1327), II. Richárd (1377–1400), I. Jakab (1603–1625), I. Károly (1600–1649) és III. Vilmos (1650–1702). Arról viszont, hogy ténylegesen mekkora is lehetett a „látencia” az arisztokrácia, az egyház, a hadsereg és a haditengerészet berkeiben, a szigetországot sokáig uraló protestáns-puritán prüdéria légköre miatt csupán sejtéseink lehetnek.

Némi támpontot adhat a jelenség kiterjedését illet?en, hogy utólag még a brit „országimázs” olyan ikonikus alakjairól is kiderült, hogy valójában ferde hajlamúak voltak, mint Lord Baden-Powell, a cserkészmozgalom alapítója (ld. Tim Jeal: Baden-Powell, 1989) vagy Montgomery marsall, Rommel El Alamein-i legy?z?je (ld. Nigel Hamilton: The Full Monty – Montgomery of Alamein 1887-1942, 2001).

Alig néhány évvel mozgalmuk megalakítása után a cserkészfiúk már zavarba ejt? homoerotikus „stich” hordozói, és jellemz? módon mindmáig mágnesként hatnak a pedofil homoszexuálisokra az angolszász országokban.

Minden más kultúrában Baden-Powellt és Montgomeryt „kapásból” pedofil szodomitaként azonosították és ennek megfelel?en kezelték volna. Mivel azonban a brit kultúra a puritán elfojtás évszázadainak terméke, nemzeti h?sökké és a lovagiasság példaképeivé emelték ?ket, logikus következményeként annak, hogy a homoszexuális élmények szinte a „normát” jelentették a XIX. századi angol iskolarendszerben (vö. Correlli Barnett, The Collapse of British Power, 1972). Ahogyan ezzel szinkronban Roger Scruton konzervatív filozófus írja egyik könyvében, *„abban az Angliában, amelyet megpróbálok felidézni, a plátói fiúszerelem nemcsak gyakori volt, hanem része az iskolai napok idealizálásának, amely a fels? osztály illúzióit és csalódásait táplálta”* (England: An Elegy, 2001, 33. old.).

Amikor Édith Cresson francia miniszterelnök úgy saccolta, hogy minden negyedik angolszász férfi homoszexuális, kijelentésével kisebbfajta diplomáciai botrányt okozott. (25% of Anglo-Saxon Men Gay, French Premier Reportedly Says, latimes.com, 1991. június 18.) Egy Gallup-felmérés azonban – igaz, két évtizeddel kés?bb – hasonló eredményre jutott. Eszerint ugyanis az amerikai feln?ttek a saját honfitársaik 25 százalékát homoszexuálisnak vagy leszbikusnak tartják. (U.S. Adults Estimate That 25% of Americans Are Gay or Lesbian, gallup.com, 2011. május 27.) Egy jellegzetesen „homofil” angolszász történelmi hagyomány tükröz?déseként értékelhet? az is, hogy a mai 18-24 éves brit fiatalok 49 százaléka „nem teljesen” heteroszexuálisként határozza meg önmagát. (Sexual orientation in the UK: Half of young people say they are not 100% heterosexual, ibtimes.co.uk, 2015. augusztus 16.) Ehhez képest még akár jó aránynak mondható, hogy a brit parlament 650 képvisel?jének kevesebb mint 5 százaléka (alig 32 f?) vallja magát nyíltan homoszexuálisnak, leszbikusnak vagy biszexuálisnak. (The quiet revolution: why Britain has more gay MPs than anywhere else, theguardian.com, 2015. május 13.)

Érdekes, de ilyen el?zmények után egyáltalán nem meglep? módon Kínában a Britannia és a homoszexualitás mára gyakorlatilag szinonim fogalommá vált. Ez persze nem azt jelenti, hogy a kínaiak tudatában minden brit férfi „homoszexuális ámokfutó”, noha kétségtelenül ez is egy tényez?je ennek a toposznak, inkább arról van szó, hogy a modern brit kultúra egy markáns homoerotikus képet sugároz magáról a kínai közönség számára. Az éles szem? kínai néz?knek felt?nt ugyanis, hogy az angol filmekben *„a férfi színészek általában vonzóbbak, gyengédebbek, elegánsabbak és elragadóbbak, mint a csúnyácska színészn?k”.* A brit klasszikus irodalom kínai ismer?i azzal is tisztában vannak, hogy *„a britek fiúszerelem iránti megszállottsága … csaknem olyan régi, mint maga Britannia. Mindez hozzájárult Anglia új hírnevéhez »buzi nemzetként« (gay nation). Kínában legalábbis Britannia mint »buzi nemzet« már nemcsak a homoszexualitás krónikájára korlátozódik, hanem eredeti leíró kifejezés minden brit dologra. A kínaiak számára tehát a Britannia és a »buzi nemzet« kifejezés immár teljesen felcserélhet?.”* (Weizing Zhu, Britain a „gay nation” in chinese pop culture, theworldofchinese.com, 2014. január 6.)

Ezek a tények segíthetnek történelmi-társadalmi-lélektani kontextusba helyezni azt az újkori emberiség történetében minden bizonnyal példátlan erkölcsbotrányt, amely néhány éve egyre nagyobb hullámokat vet az egykori „Nagy” Britanniában, olyannyira, hogy egyesek szerint már a királyság intézményét, s?t a szigetországbeli parlamentáris demokrácia szilárdságát is fenyegeti, és amelyr?l már szót ejtettünk korábban (?felsége pederaszta lordjai, Demokrata, 2015. február 4.). Az id?közben napvilágra került információk és a Brexit körüli felhajtás azonban indokolttá teszik, hogy ismét foglalkozzunk a témával, ezúttal behatóbban.

A lavinát Sir Jimmy Savile halála indította el, és azóta egymás után esnek ki a csontvázak a brit establishment

szekrényeib?l. Miután ugyanis a híres (vagy most már inkább hírhedt) népszórakoztató és „gyermekbarát”, Thatcher bizalmasa, Károly trónörökös „mentora”, a Brit Birodalom Legkiválóbb Rendjének tisztje, a Nagy Szent Gergely Pápai Lovagrend parancsnoka, a Leeds-i Egyetem jogi díszdoktorátusának tulajdonosa, önmeghatározása szerint *„a legzsidóbb katolikus, akivel valaha találkozni fognak”* (Jimmy Savile came to my batmitzvah, thejc.com, 2011. november 3.), 2011-ben, 84 évesen jobblétre szenderült, több százan jelentkeztek, n?k és férfiak vegyesen, akiket több mint fél évszázadon át (1955–2009) szexuálisan molesztált, sokakat még gyermekkorukban. Rend?rségi források szerint ezzel a teljesítményével ? lehet a brit történelem *„legtermékenyebb* (sic!) *pedofilja”*.

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló